

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement- מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

שבת- יציאות השבת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מי איכא בכלי שבת פטור ומותר?		⚡										⚡
כל פטורי דשבת פטור אבל אסור, בר מהני תלת דפטור ומותר - צידת צבי, וצידת נחש, ומפיס מורסא	והאמר שמואל:	⚡	■									
כי איצטריך ליה לשמואל - פטורי דקא עביד מעשה, פטורי דלא קא עביד מעשה - איכא טובא.		!										⚡
מכל מקום, תרתי סרי הויין				⚡								
פטורי דאתי בהו לידי חיוב חטאת - קא חשיב, דלא אתי בהו לידי חיוב חטאת - לא קא חשיב.				!								⚡
שניהן פטורין. והא אתעבידא מלאכה מבינייהן				⚡								⚡
(ויקרא ד) מעם הארץ בעשתה - העושה את כולה ולא העושה את מקצתה, יחיד ועשה אותה - חייב, שנים ועשו אותה - פטורין.	תניא, רבי:			!	■							⚡
נורקה מפי חבורה ואמרו בעשתה - יחיד שעשאה חייב, שנים שעשאה פטורין.	איתמר נמי, אמר רבי חייא בר גמא:			!	■							⚡
הטעינו חבירו אוכלין ומשקין והוציאן לחוץ מהו? עקירת גופו כעקירת חפץ ממקומו דמי - ומיחייב, או דילמא לא?	בעי מיניה רב מרבי:											^
חייב, ואינו דומה לידו. מאי טעמא? גופו ניח, ידו - לא ניח.	אמר ליה: [רבי]											!
בר פחת; לא אמינא לך: כי קאי רבי בהא מסכתא לא תשייליה במסכתא אחרית, דילמא לאו אדעתיה. דאי לאו דרבי גברא רבה הוא - כספתי, דמשני לך שינויא דלאו שינויא הוא. השתא מיהת שפיר משני	רבי חייא לרב:											o
היה טעון אוכלין ומשקין מבעוד יום והוציאן לחוץ משחשיכה - חייב, לפי שאינו דומה לידו.	דתניא:											o
פשיטא לי, ידו של אדם אינה לא כרשות הרבים ולא כרשות היחיד. כרשות הרבים לא דמיא - מידו דעני, כרשות היחיד לא דמיא - מידו דבעל הבית.	אביי:											■
ידו של אדם מהו שתעשה ככרמלית, מי קנסוה רבנן לאהדורי לגביה או לא?	בעי אביי:											^
היתה ידו מלאה פירות והוציאה לחוץ.	תא שמע:											⚡
אסור להחזירה	תני חדא:											⚡
מותר להחזירה.	ותני אידך:											⚡
מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר: ככרמלית דמיא, ומר סבר: לאו ככרמלית דמיא?												⚡
לא, דכולי עלמא ככרמלית דמיא, ולא קשיא כאן - למטה מעשרה, כאן - למעלה מעשרה.												!
ואיבעית אימא: אידי ואידי למטה מעשרה, ולא ככרמלית דמיא, ולא קשיא: כאן - מבעוד יום, כאן - משחשיכה, מבעוד יום - לא קנסוה רבנן, משחשיכה - קנסוה רבנן.												!
אדרבה, איפכא מסתברא: מבעוד יום, דאי שדי ליה לא אתי לידי חיוב חטאת - ליקנסוה רבנן משחשיכה, דאי שדי ליה אתי בהו לידי חיוב חטאת - לא ליקנסוה רבנן												⚡
ומדלא קא משנינן הכי, תפשוט דרב ביבי בר אביי.												⚡
הדביק פת בתנור, התירו לו לרדותה קודם שיבא לידי חיוב חטאת או לא התירו?	דבעי רב ביבי בר אביי:											^
תפשוט דלא התירן												⚡
הא לא קשיא, ותפשוט.												!
ואיבעית אימא: לעולם לא תפשוט, ולא קשיא כאן - בשוגג, כאן - במזיד. בשוגג - לא קנסוה רבנן, במזיד - קנסוה רבנן.												!
ואיבעית אימא: אידי ואידי בשוגג, והכא בקנסו שוגג אטו מזיד קמיפלגי. מר סבר: קנסו שוגג אטו מזיד, ומר סבר: לא קנסו שוגג אטו מזיד.												!
ואיבעית אימא: לעולם לא קנסו, ולא קשיא: כאן - לאותה חצר, כאן - לחצר אחרת.												!